

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

maj 2011

71

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Legnica, 2.06.1997): „Trzeba "wielkiego czynu i wielkiego dzieła", aby współczesna kultura otworzyła się szeroko na świętość, pielęgnowała ludzką godność, uczyła obcowania z pięknem. Budujemy na Ewangelii, abyśmy, wraz z kolejnymi pokoleniami Polaków żyjącymi w wolnej i zasobnej Ojczyźnie, mogli wraz z Psalmistą dziękować: "Każdego dnia będę Ciebie [Panie] błogosławił i na wieki wystawiał Twe Imię. Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona. Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła i zwiastuje Twoje potężne czyny””.

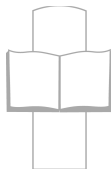
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

TE DEUM LAUDAMUS

PROWADZĄCY: Gromadzimy się dziś, by dziękować Panu Bogu za dar beatyfikacji Ojca Świętego Jana Pawła II. To wieczór szczególnie, gdy nasze serca pragną wysławiać Pana w pieśniach pełnych Ducha. Pragniemy uwielbiać Pana Boga za wielkie dzieła, jakich dokonał w życiu i poprzez posługę Ojca Świętego, którego dziś z radością nazywamy: błogosławiony. Będziemy wychwalać Pana Boga wraz z nim, wspominając przedziwne drogi Opatrzności, która prowadziła go do świętości drogą posługi pasterskiej. Tak jak czynił to bł. Jan Paweł II, powierzajmy naszą modlitwę Matce Bożej.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *O Pani, ufność nasza, lub Wielbić Pana chcę, radosną śpiewać pieśń, lub chwałę Ciebie, Panie.*

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z księgi Apokalipsy św. Jana: „A oto w niebie stał tron i na tronie [ktoś] zasiadał. [...] A w środku tronu i dokoła tronu cztery Zwierzęta. [...] I spoczynku nie mają, mówiąc dniem i nocą: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg wszechmogący, Który był i Który jest, i Który przychodzi. [...] Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, odebrać chwałę i cześć, i moc [...]. Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo. [...] Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków! [...] Amen.” (por. Ap 4).

PROWADZĄCY: Ojciec Święty już w 2005 roku dołączył do mieszkańców nieba, którzy śpiewają nową pieśń. Podczas ziemskiej pielgrzymki wychwalał Pana Boga swą

modlitwą i pieśnią, pracą, i cierpieniem. Podczas podróży do Polski wielokrotnie intonował uroczyste *Te Deum*. Słuchając jego słów, wraz z nim wychwalajmy Pana Boga.

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. na Wzgórzu Lecha (Gniezno, 3 czerwca 1979 – nagranie 2.mp3): „Ileokroć znajdujemy się tutaj, na tym miejscu, musimy widzieć na nowo otwarty wieczernik Zielonych Świąt. I musimy słyszeć mowę praojców, w której zaczęły być przepowiadane "wielkie dzieła Boże". Tutaj też Kościół w Polsce w roku 1966 rozpoczął swoje dziękczynne *Te Deum* na tysiąclecie chrztu, w którym miałem szczęście brać udział jako ówczesny metropolita krakowski. Pozwólcie, że dzisiaj - jako pierwszy z niezbadanych wyroków Bożej Opatrzności papież z rodu Polaków - wyśpiewam raz jeszcze z wami to milenijne *Te Deum*. Niezbadane i przedziwne są wyroki Boże, kreślą drogi prowadzące od Sylwestra II do Jana Pawła II na tym miejscu”.

WSZYSCY: *Godzien jesteś, lub Święty, święty, święty jest nasz Pan lub Wejdźmy do Jego bram z dziękczynieniem.*

PROWADZĄCY: W 1999 roku na krakowskich błoniach odczytano słowa Ojca Świętego, który nie mógł ich sam wypowiedzieć z powodu choroby, ale które głosił całym sercem: "Ciebie, Boga, wysławiamy, Tobie, Panu, wieczna chwała. Ciebie, Ojca, niebios bramy, Ciebie wielbi ziemia cała". Jakże to wielki dar Opatrzności Bożej, że dziś razem z Kościołem, który jest w Krakowie, mogę włączyć się w ten hymn, jaki niebo i ziemia wznoszą od wieków na chwałę swego Stwórcy, Pana i Ojca! [...] Jak nie śpiewać uroczystego *Te Deum*, które dziś nabiera szczególnej treści - wyraża wdzięczność całych pokoleń zamieszkujących ziemię krakowską za wszystko to, co wspólnota wierzących wniosła w jej życie. Jak nie dziękować za ten powiew Chrystusowego Ducha, który z wieczernika rozniósł się po całej ziemi i dotarł nad brzegi Wisły, i nieustannie przemienia oblicze ziemi - tej krakowskiej ziemi! Ciebie, Boga, wysławiamy!". Dziś wieczór pragniemy kontynuować te słowa: jak nie dziękować za to wszystko, co Ojciec Święty wniosł w dzieje krakowskiej i polskiej wspólnoty wierzących, jak nie dziękować za ten powiew Ducha, który nas ogarnął za sprawą świętego życia i chwalebnej śmierci błogosławionego Jana Pawła II!

WSZYSCY: śpiewają: *Wielbić Pana chcę, lub Uwielbiajcie Pana ludzkich serc bijące dzwony.*

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na błoniach (Kraków, 15 czerwca 1999): (cd.): „Chrystusowi oddajemy dziś chwałę. Jemu należy się nasza pieśń uwielbienia. [...] Kiedy słyszymy w dzisiejszej liturgii słowa: "Ja jestem dobrym pasterzem", odkrywamy niejako najistotniejszy motyw naszego dziękczynienia. [...] Jeżeli obejmuje my dziś myślą i sercem wszystkich, którzy jako pasterze urzeczywistniają w tym Kościele Królestwo Chrystusa, to w dziejowej perspektywie widzimy nie tylko kapłanów, ale również niezliczone rzesze ludzi świeckich. Stają przed naszymi oczyma władcy i mężowie stanu, którym przewodzą św. Jadwiga i św. Kazimierz, a z nimi prosta służąca - bł. Aniela Salawa i docent Politechniki - sługa Boży Jerzy Ciesielski, a także całe pokolenia rodziców i wychowawców, profesorów i studentów, lekarzy i pielęgniarek, kupców i urzędników, rzemieślników i rolników - ludzie różnych stanów i zawodów” [...] Wszyscy ci znani z imienia i bezimienni ludzie Kościoła swoim życiem, swoją

świętością, zwyczajną pracą i cierpieniem nieśli tej ziemi świadectwo o tym, że Bóg "jest miłością", że tą miłością ogarnia każdego i prowadzi go po drogach tego świata do nowego życia”.

PROWADZĄCY: Chrystus – Dobry Pasterz jest najgłębszym motywem naszego dziękczynienia. Za Jego wzorem poszli ludzie święci, których życie Jan Paweł II znał, zgłębiał, naśladował; których świętość pragnął ogłaszać światu, radował się nią i umacniał. Dziś on dołączył do nich w niebie, a my dołączamy się do jego radości.

WSZYSCY śpiewają: *Radość tchnij w serce me* lub *Jak dobrze jest dziękować Ci*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na błoniach (Kraków, 15 czerwca 1999): (cd.): „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich - w Chrystusie". Dziś czuję się szczególnie wezwany do tego, aby podziękować tej tysiącletniej wspólnocie pasterzy Chrystusa, duchownych i świeckich, że dzięki świadectwu ich świętości, dzięki temu środowisku wiary, jakie przez dziesięć wieków tworzyli i tworzą w Krakowie, stało się możliwe, by u końca tego tysiąclecia, właśnie nad brzegami Wisły, u stóp wawelskiej katedry padło wezwanie zmartwychwstałego Chrystusa: Piotrze, "paś baranki moje!". I stało się możliwe, że słabość człowieka wsparła się na mocy odwiecznej wiary, nadziei i miłości tej ziemi, i dała odpowiedź: "W posłuszeństwie wiary wobec Chrystusa mojego Pana, zawierając Matce Chrystusa i Kościoła - świadom wielkich trudności - przyjmuję".

PROWADZĄCY: Ojcie Świąty, dziękujemy Ci za to słowo: „przyjmuję”. Twoje posłuszeństwo Chrystusowi wydało tak piękne owoce, Twoja ufność do Maryi nie była daremna. Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec, który napełnił Cię wszelkim błogosławieństwem.

WSZYSCY: *Śpiewają pieśń: O Panie, nasz Panie* lub *Pan wywyższony*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na Wzgórzu Lecha (Gniezno, 3 czerwca 1979 – nagranie 3.mp3): „Opatrzność Boża zrządziła, że w tych dniach po tym szlaku po raz pierwszy kroczyć będzie papież, biskup rzymski, następca świętego Piotra, pierwszego wśród tych, którzy wyruszyli z wieczernika Zielonych Świąt w Jerozolimie, śpiewając: "O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki! Odziany we wspaniałość i majestat, światłem okryty jak płaszczem. Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Ty wszystko mądrze uczyniłeś: ziemia jest pełna Twych stworzeń. Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha i odnawiasz oblicze ziemi". Tak będzie śpiewał wraz z wami, umiłowanymi rodacy, ten papież, krew z waszej krwi i kość z kości. I będzie razem z wami wołał: "O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki! "Niech chwała Pańska trwa na wieki: niech Pan się raduje z dzieł swoich. Niech chwała Pańska trwa na wieki: niech miła Mu będzie pieśń nasza". Pójdziemy razem tą drogą naszych dziejów. Na Jasną Górę, w stronę Wawelu, w stronę świętego Stanisława. Pójdziemy ku przeszłości. Nie pójdziemy jednakże w przeszłość. Pójdziemy ku przyszłości! "Weźmijcie Ducha Świętego!" Amen”.

PROWADZĄCY: Jan Paweł II pragnie, byśmy pełni mocy Ducha Świętego szli ku przyszłości. Rozważając tajemnicę Zesłania Ducha Świętego dziękujemy za dar Jana

Pawła II, a to dziękczynienie niech wyrażmy również radosnym śpiewem „Ciebie, Boga, wysławiamy”.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń: *Te Deum* lub *Magnificat*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: W pierwszej części naszego dziękczynnego Wieczoru Ojciec Święty wezwał nas do tego, by skierować się ku przyszłości, mocą Ducha Świętego. Przypomnijmy jego modlitwę z Placu Zwycięstwa, gdy z taką mocą wzywał Ducha Świętego. Módlmy się wraz z nim. Niech każdy z nas osobiście usłyszy w sercu modlitwę bł. Jana Pawła II. Otwórzmy się na ten największy Dar, niosąc w przyszłość Jego pojednanie i pokój. Niech się odnowi oblicze ziemi!

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na Placu Zwycięstwa (Warszawa, 2 czerwca 1979 – *nagranie 4.mp3*): „I wołam, ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja: Jan Paweł II papież, wołam z całej głębi tego tysiąclecia, wołam w przeddzień święta Zesłania, wołam wraz z wami wszystkimi: Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi! Amen”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Bądź uwielbiony, Ojcze, który okazałeś swą dobroć i miłosierdzie w ojcowskiej postudze bł. Jana Pawła II. Niech Duch Święty przeniknie swoją mocą wszystkich pasterzy Kościoła!
- Bądź uwielbiony, Synu Boży, który okazałeś potęgę swego chwalebnego krzyża w trudach i cierpieniach bł. Jana Pawła II. Niech Duch Święty wleje we wszystkich cierpiących moc współcierpienia z Chrystusem!
- Bądź uwielbiony, Duchu Święty, który okazałeś swą moc i piękno w słowach i czynach bł. Jana Pawła II. Niech ta sama moc i piękno objawi się we wszystkich ludziach i wspólnotach poświęconych Bogu!
- Bądź uwielbiony, Boże w Trójcy Świętej Jedyny, który okazałeś swą życiodajną miłość w serdecznej trosce Jana Pawła II o każde ludzkie życie i każdą ludzką rodzinę. Niech Duch Święty odnowi wzajemną miłość małżonków, rodziców i dzieci!

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Abba, Ojcze*.

PROWADZĄCY: Wszystkie nasze prośby i intencje ogarnijmy teraz sercem i powierzmy je Panu Boga przez wstawiennictwo Ojca Świętego, modląc się słowami litanii:

Litania do bł. Jana Pawła II (pobrać z internetu, np. www.adoremus.pl)

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka* lub *Pieśń o bł. Janie Pawle II*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl